

‘Onder de Boschboom’

Najaarsblues

Het moment om deze column te schrijven valt voor mij samen met een dit jaar vervroegde najaarsblues. Alweer moet ik erkennen dat ik deze zomer veel te weinig gebruik heb gemaakt van de zonuren die mij gegeven waren. Toegegeven, hier in Nederland waren dat er niet altijd even veel, maar ik had toch best in mijn vakantie het vliegtuig naar het zuiden kunnen pakken, om daar wat vitamine D op te doen. Maar, dit heb ik niet gedaan, en nu is het te laat.

Ook de wilde plannen voor mijn tuin, die ik dit voorjaar had ontworpen, bleken te hoog gegrepen. Het enige dat welig tiert in mijn tuin is het onkruid. En hoewel ik stiekem best dol ben op paardenbloemen, had ik toch liever zonnebloemen gehad, maar die heb ik al vroeg in het jaar laten verbranden, omdat ik er in het voorjaar niet aan denk om extra water te geven.

Ik was van plan om deze zomer gebruik te maken van de lange avonden om mijn conditie wat te verbeteren: om 6 uur 's ochtends is het al licht, en om 10 uur 's avonds nog steeds: het leek me niet onmogelijk om daar tussen een moment te vinden om te sporten. Toch is het er niet van gekomen. Aan de andere kant heb ik ook nog niet genoeg ijsjes gegeten, want ik ben er nog steeds niet uit wie nu precies de beste ijsboer van 's-Hertogenbosch is.

Het nieuwe schooljaar en nieuwe collegejaar zijn begonnen en het decembersnoepgoed ligt alweer in de supermarkten. Ook de Zwarte-Pieten-discussie is weer volop aan de gang. De donkere dagen van december kondigen zich luid aan. ‘De zomer is voorbij!’ lijkt het te zeggen. De kans dat mijn aardbeien het nog gaan doen is allang verkeken. Het geld voor een vlucht naar een zonnig oord is opgegaan aan ijsjes en een sportschoolabonnement waar ik geen gebruik van heb gemaakt.

Het beste advies dat ik mezelf kan geven is een lange winterslaap, om in mei uit mijn schulp te kruipen en volgend jaar wel van de zomer te kunnen genieten. Maar ik denk het beter te weten. In de afgelopen eeuwen dachten dichters dat de beste werken werden geschreven door melancholische mensen, omdat zij gemakkelijker geïnspireerd zouden raken dan vrolijke mensen. Ik ga deze najaarsblues gebruiken om mijn meesterwerk te schrijven. Dan slaap ik volgend jaar vast weer door de hele zomer heen, maar dan kan ik de herfst van volgend jaar voor mijn volgende meesterwerk gebruiken.

Lang leve het najaar en de blues!

Eva Repkes-van Hooijdonk

Onder De Boschboom” is een rubriek van cultuurhistorische aard, die haar columnisten een podium biedt om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Reacties? Stuur uw email naar: onderdeboschboom@kringvrienden.nl